

Tato práce se zabývá laryngální fonologií, zejména laryngálním realizmem, novým přístupem k reprezentaci rysů, který rozlišuje strukturně dvojí kontrast jazyků na jazyky s distinkcí znělosti (čeština, 3

španělština) a jazyky s distinkcí aspirace (němčina). Laryngální realizmus je pro účely vysvětlení laryngálních kontrastů v jazycích se dvěma sériemi okluziv mnohem vhodnější než tradiční přístup.

Další část disertace se zabývá termínem fortis a lenis. Tyto termíny jsou sporné, jelikož lingvisté se dosud neshodli na jejich definici a platnosti. Je možné, že tento fonetický jev by mohl být důsledkem zvýraznění sekundárních korelátů hlásek v případě, že primární koreláty jsou oslabené.

Poslední část této práce se pokouší přispět do k dlouhodobému problému chetitské fonologie: fonemické opozici dvojí série okluziv.